

Redogörelse för de af under-
 tecknad under September
 månad 1896. utförda antiqva-
 riska arbetena.

Taipalsaari.
 Tyndställe.

Efter inkommen anmälan om att kapten
 L. F. Cederhvarf önskade få ut i hans egande
Likosala parcells åker i Kattelussaari by af
Taipalsaari socken befunntligt stenröse bortskaf-
 fadt och då i samma åker särskilda gånger
 hittats tvänne ihåliga med lock försedda arm-
 ringar af brons, hvilka gäfvö anledning
 till den förmodan, att i åkern möjligen fun-
 nes en begravningsplats, afreste jag till ort
 och ställe, för att verkställa närmare un-
 dersökning. I åkern funnos två stenrösen, af
 hvilka det mindre undersöktes, men befunns
 innehålla endast ifrån åkern upplökade mindre
 stenar. Inte heller påträffades några minnes-
 märken i de kanaler, som kors och tvärs dro-
 gas genom den del af åkern, hvarest arm-
 ringarna hittats. Öfverallt stötte jag på ungefär
 30 cm's djup på bränd sandjord. — Jag uppgjör-
 de en planteckning öfver stället och afkopierade
 den dithörande delen af hemmanskartan, hvar-
 jeunte studeranden K. B. Cederhvarf tog en foto-
 grafi af platsen.

Sjundeå.
 Finverknings-
 plats för sten-
 rökenskap.

(I den)
 Nästa arbetsplats blev den s. k. Broängs-
 backen i Audby Öfvergårds egos i Sjundeå s.m.
 hvarest vid grundgräfning för en lada hola-
 da stenrökenskap hittats, af hvilka sandaren
 K. A. Lindström hemtat till Historiska museet 3 st.

Bredvid ladan finnes på backslutningen en för-
tre är sedan upptagen åker, förut hade man
svedjat på samma ställe. Jorden såväl i åkern,
som utanför densamma, eller hela södra och syd-
östra backslutningen utgöres af grå lera, hvil-
ken genast under den tunna torfvæn kommer
fram. Terrängen omkring ladan undersöktes,
hvarjeunte preliminära undersökningar anlät-
des i 18 andra ställen, dels på ike odlade ställen
i trakten af ladan, dels i sjelfva åkern, dels ^{utan resultat} så
i en klyfta högre upp på backen, för ut-
rönande af huruvida af ~~huruvida~~ spår af Eld-
städer eller dylikt der kunde upptäckas. — Invid
ladan ^{hitades} ett antal hela, halffärdiga och sönderbrutna
stenedskap, hvarjeunte man tillkommit på ytan
af den plöjda åkern kunde upplöcka sådana.
Skörden utgjordes af inalles 11 st. slipstenar, deri-
bland en stor flat med ärkelrund, grund
rämma, och 22 st. andra stenedskap, såsom mejs-
lar, sägar för sägande af sten m. m. äfvensom
vid knäckandet uppkomna skipperspävar och en
stor mängd kvartsbitar och annan krossad
sten. Endast en bit af en lerkraka hittades, och
denna var oöfverad. Stället hade påtagligen
 varit en tillverkningsplats för stenedskap. —
Skulle åkern i sin helhet undersökas, skulle
säkert ett stort antal stenedskap ännu på-
träffas.

Stället uppmättes och planterades, hemmans-
kartan kopierades.

Under arbetets förlopp antecknade jag af ar-
betskarlarnas och det öfriga byfolket berättade tra-
ditioner g och sagor.

Lojo.

Å Stor-Tötär hemman i Lojo besökte jag ett berg, kalladt Munkberget, hvarst jag hört uppgifvas att en fornborg skulle finnas. På stället (näst mer än 1 km. ^{sv.} från gårdens) fanns å en stenig backe (egentligen en långsträckt och bred ås), som icke är brant åt någon sida, och som utgör en lägre afsatts nedanför det egentliga, på nord-östra sidan belägna, höga Munkberget, spridda delar af stengården, delvis uppkastade i linje smellan stora jordfasta stenar. Huruvida de någonsin utgjort en fullständig inhägnad är tvifvelaktigt; någon borg har der allriq varit. Stenarna i murarna äro kastade löst på hvarandra. — Innanför och utaför "inhägnaden" syntes i dess östra del ett tiotal små stensamlingar. I en af dem, belägen innanför gårdet, och näst större än de öfriga, skåa tegel ha påträffats och har den måhända varit en eldstad. De öfriga påminna mycket om stenhoppar, som samlas vid rödning för en ved; näst annat ändamål ha de icke heller gerna kunnat tjena.

Boplats fr. nyare tider.

Stället uppmättes och planterades.

pa samma ark

Lojo.

Wid Kyrkstad gästgiveri i samma socken Gropar. Finnes några tiotal aflånga och runda gropar, af ungefär manslängd, å en jemn backsluttning. Då man här (myligen genom sandtäjt förort) flere af dem och då vid sandtägens kant i genomskärningsytan af tvänne sådana. syntes. Kollager under torfoen, företog jag mig att närmare undersöka dem, utan att dock finna andra spår af kultar än ett dubbel kollager på bottnet af den ena.

Gropar.

Lojo.

efvencledes besökte jag dit invid Kyrkstad gästgiveri befintliga stället, hvarst man,

Förtegnen kyrkplats.

enl. folksäggen, först skulle haft för afsigt än upp-
föra Lojo kyrka. Å stället, som utgöres af ett
nägorlunda jemnt stenigt fjält och ^{hörn} bildar kronet
af den sandas, som här har sin veckligaste af-
slutning, finnes inga rester af en kyrka eller
andra byggnader.

Bjerno.

Å Taarskylä gårdsplan i Bjerno socken, ^{Likförbrän-}
hvarst jag tvänne gånger förut anställt gräf- ^{ningsplats.}
ningar hade af arbetarne vid en derinvid be-
fintlig nyuppförd ladugårdsbyggnad åter
upphittats en armring af brons. Då vägen
till ladugården var afsedd att gå öfver den kul-
le hvarst fynden gjorts, beslut jag att un-
dersöka hela terrängen. Under den jemna
torfven fanns ett större ojemnt fördelat lager
af större och mindre sten, af hvilka de flesta
voro kantiga samt ofta ^{delvis} brända eller sotiga.
Stenarne voro gätayligen afsigtligt samman-
förda snär Kullens slutningar voro stenfria.
Under stenarne fanns antingen klippa eller
rödaktigt sandgrus. Emellan och öfvan dem
hittades brända benskräfsor och något kol
samt fönsaker, af hvilka de af brons till
en stor del vid förbränningen hade smul-
tit till oregelbundna klumpar. De funna
fönsakerna, till ^{antallet} (Kat. N° 3315: 1-50)
utom en mängd keramikbitar, tillhörde öfver-
gångstiden emellan äldre och yngre järnåldern.
Stället har måhända varit en likförbrännings-
plats, som egentligen tyckes upptagit terrän-
gen utomför det nuvarande trädgårdsplanket,
men dock äfven sträckt sig innafor det sam-
ma, såsom tidigare fynd ~~och~~ i trädgården
och ett dersammastakes med funnet likarmadt
bronsfämnas utvisa.

Vid en under min vistelse på gården på-
gården dikesgrävning för nedläggande af vatten-
ledningsrör tvärsigenom trädgården till lada-
gårdsbyggnaden, hittade arbetarne i trädgår-
dens östra del ^{nedre delen} ~~en~~ ~~längan~~ af en äldre järn-
älders spjutspets, hvilken jag inlöste för sam-
lingarnas räkning. (Kat. N° 3315: 51) *Planteckningen ofullbordad.*

Bjerno

Vid Kyynämäki by i Bjerno socken <sup>Stensätt-
ningar och
läga jord-
kullar.</sup> finnes ett antal stensättningar, sannolikt ifrån
äldre järnåldern, hvilka såsom betagna i
gårdarnas närmaste gränsskap, lätt äro utsat-
ta för förstörelse. Jag gjorde därför nu en
planteckning öfver stället, emedan jag vid mi-
na tidigare besök i Bjerno inte haft tillfäl-
le dertill. Egaren af Ylitalo eller Krouvari
hemman hade i sin hage, hvarest de flesta
stensättningarna finnas, börjat anlägga en grand-
val till ett blifvande fähus och dervid såsom af
de i brottytan liggande kolen tycktes, förstört en
af dessa föremånen. Jag lät därför undersö-
ka den återstående delen af den lilla jordhöjen,
hvilken dock befunns vara en gammal eldstad
och innehåll kol, tegel, murbruk, brända ste-
nar och abrända ben. — Äfven ett par andra
tveifvelaktiga ställen (N° 4, 4 a i planteckningen) under-
sökte jag, utan att påträffa några föremål.

På Ylitalo hemmans mark för ungefär
40 år sedan uppfördes ett visthus och dervid en
stensamling förstördes (N° 27), hittades ^{der} ~~ett~~ ^{mycket} ~~ett~~ ^{skillett}
järnsaker, såsom svärd, knifvar m. m., men
alla dessa föremål förstörades. — Också på den
bakke hvarest Ylitalo hemmans magasin
står (vottande åt Bjerno-å), ^{för det är sedan} har hittats ett spjut med
skafthörn. Fyndet gjordes af topparen Gustaf Lund-
berg, som ett år senare gaf detsamma åt en student,

för att befordras till Helsingfors. Spjutet har icke
inlemnats till Museet.

De på Kymmämäki backen förtecknade forn-
lemningarna äro i planritningens nummerföljd
följande:

N° 1. eldstad; undersökt.

" 2. stensamling; osäker fornlemning.

" 3.   do   do

" 4. grop, hvarifrån måhända en större sten upptagits;
undersökt.

" 5. antagligen en byggnadsgrund.

" 6. och 7. tolv till långsträckt vallar ^(regelbundet placerade) med spridda stenar;

" 8. en enl. uppgift oskadad stensättning innan för
fästhuset.

" 9. oskadad låg jordkulle med 2 midtstenar.

" 10. oskadad   do   med 1 midtsten.

" 11. en liten kulle, möjligen en eldstad.

" 12. en hög kulle med stenar ^(eldstad), bel. i NO hörnet
af en fyrkantig krets af grundvalsstenar.

" 13. Spridda större stenar; osäker fornlemning.

" 14. Stenar i en liten krets; osäker fornlemning,
undersöktes, hvarvid hittades ett knifbett och en spik af järn

" 15. Fem stenar nägorlunda symmetriskt ställda;
osäker fornlemning.

" 16. En stor jordfast sten, kring hvilken synes
en låg jordkulle.

" 17. en stensamling; osäker fornlemning.

" 18. oskadad stensättning med låg jordkulle och
1 midtsten.

" 19. Oskadad aflång jordkulle med 1 midtsten.

" 20. Oskadad stensättning med låg jordkulle och
2 midtstenar.

" 21. Oskadad låg, men vidsträckt jordkulle med
2 midtstenar framstickande stenar i kanten och i
midten.

" 22. låg jordkulle med 2 midtstenar (den andra borttagen).

- N° 23. Stora stenar i en rad i backslutningen; osäker
 förmenning.
- " 24. Låg, aflång jordkulle med en midtsten.
- " 25. Låg jordkulle med framskjutande stenar.
- " 26. Stensättning hvaraf norra hälften är förstörd.
- " 27. Stenar tillhörande en förstörd stensättning. Se
 se ofvan.
- " 28. Stenröje inne i åkern; i östra och vestra ändor-
 na mera markerade stensamlingar. I
 mitten af röjet har förut varit en källare.
- " 29. Aflång stensamling inne i åkern; osäker
 förmenning.

Uskela.

Invid Nohteri hemman i Isokylä by Stensätt-
ning.
 af Uskela socken hade af husbondens broder Her-
 man Nohteri för ungefär ett år sedan upptäckt
 en spjutspets af äldre järnalders form afvensom
 några bronsföremål, hvilka ambulatoriska folk-
 skolläraren K. A. Pettersson insände till museet.
 Detta gaf anledning att taga stället i närmare ö-
 gonsigt.

Fyndstället är beläget på ett Matamäki
 kalladt mot Uskela-ådalen vettande klipput-
 språng, hvilket endast genom landsvägen är
 skildt ifrån gårdens byggnader. På denna klip-
 pa för plantering af buskar inrättades tvänne
 stenterrasser, den ena ofrån för den andra, hvil-
 ka på inre sidan fylldes med jord, anträf-
 fade Herman Nohteri på platsen smolkandes-
 ja en stensättning bestående af sex större
 stenar i ring en rund krets af 2,20 meters
 vidd. Nohteri, som år 1885 deltog i underverk-
 nads arbete vid undersökningen af en stensätt-
 ning i Puonti hemmans skog i samma by,
 berättade för mig, att han i stensättningen

ä Matamäki i genkände en dylik fornlemning,
som den i Puonti-skogen och gick till raserandet
af densamma med den föresatts, att efterse, huru-
vida äfven denna skulle innehålla fornsaker,
såsom fallet var med den förra. Salunda för-
stördes denna fornlemning, hvars stenar seder-
mera blifvit insatta i terrasserna. Iä Nohteri,
likasom de äfriga arbetarne 1885, af mig upp-
lystes om författningens straffbestämmingar för
överkan ä fornlemningar, torde han på intet
vis kunna undskylla sig med okunnighet
hvarken om stättets betydelse eller om förfat-
ningens förbud. Och då två år icke ännu för-
gått sedan ifrågakvarande överkan föröfvats,
torde åtal emot Herman Nohteri med hopp
om framgång kunna anställas.

Jag gjorde planteckning öfver stället.

Af H. Nohteri fick jag ytterligare ett med
skaftrör försedt spjut, som han hittat på före-
nämnda ställe, men glömt att jemte de äfriga
fornsakerna gifva åt Pettersson.

Uskela.

Uti Tooskylä hade fornsaker härrörande ^{Fyndplats.}
de från äldre järnåldern upphittats också på
tre andra ställen. Tvänne af dessa äro be-
lägna ä Nohteri hemmans mark, ungef. $\frac{1}{4}$ km.
från gården vid Aro-torp. Senast vår hade
torparens Joh. Anshelm Aro hittat en spjut-
spets i sin åker, lätt invid stugans nordväst-
liga hörn, hvarest vid rödlandet af åkern
skall ha funnits stora stenar, af hvilka en än-
nu står kvar vid byggnadsknuten. Spjulet ha-
de hittats invid denna sten (planteckn. b)

Uskela.

Det andra fyndstället ^a är beläget nu ^{Fyndplats.}
gefnär 150 steg sydost om stugan, på södra si-
dan om byvägen. Äfven här hade funnits

stora stenar, hvilka 1894 vid åkerodjningen
borttagits. Här tillvaratogs också en spjutspets.
Bryggspjuten inlöstes till museet.

Uskela.

Det tredje fyndstället ligger invid Kupila Cyffplats med brändt lik.
hemmans spannmålsmagasin ungefär ett stenkast
ifrån ofruaföre beskrifna Matamäki.
Bryns barn hade för ungefär 8 år sedan un-
der lek i backslutningen, tätt invid jordytan
hittat "föremål af järn och messing", hvilka
sedmera af dem försökades. Vid efterspa-
ningar i bryn lyckades det mig slutligen att
i ett loop få reda på till nämnda fynd hö-
rande bitar af en sköldbuckla och handtaget
af en sköld, ant af järn, hvilka utvisade att
fyndet härörde från folkvandringstiden. —
Genom anstända grävningar å fyndplatsen
efruaföre förorsaker och afbruten spjutspets och och
diverse andra förorsaker och och
af lokrukor och brända benskräfsor. Jordytan
på stället var fullkomligt jämn och släpfr,
så när som på en större sten, invid hvilken
den största bensamlingen och spjuten antrof-
fades. Ungefär 5 steg härifrån finnes en
klippa, hvarifrån sten sprängts för byggnads-
behof, mellan klippan och fyndstället hade
då inrättats en väg för stensläpning, hvar-
igenom marken på detta ställe blivit om-
rörd.

Uskela.

På Kupila hemmans mark och invid gården Fornborg
finnes ett berg, kalladt Linnamäki, hvars nord-
östra ända af under hednatiden synes varit be-
fästad. Bergytan är långsträckt i NO och SV och
Cyffplatsen afskiefjes från det ofruaföre berget ge-
nom en ifrån vestra sidan inskjutande dæld,

7
som sträcker sig till bergets halva bredd.
Den egentliga Bergens platta är utdraget tre-
kantigt, 80 steg lång, N-SO. och i NV ändan 57
steg bred. Nordliga hörnet är tvärbrent klippa,
nordöstra sidan brant sluttande, med två mu-
mura obefästade skrefvor. Längs den mot
dälden vettande sidan löpa de stora grund-
stenarna af den forna Bergmuren, som på
mumura på midten, på ^(msträckan af) 30 steg, ~~afstånd~~ är helt
akhälet förstörd. Det ölliga murstycket är
16 steg, det västliga 17 steg långt. Stenarna
1-2 meter i genomskärning. Bergets platta
innanför muren utgöres af kal klippa.

Halikko.

Från Uskela repte jag till Halikko. På Fyndplats.
Södra slutningen af Halikko-Kyrkbacke finnes
naml. ungef. 20 ä 30 steg ifrån kyrkogårdsmuren,
ett polatistland, hvarefrån upphittats två frag-
ment af Svärd och en sköldbuckla. På fyndet,
enligt hvad mig berättades, hade gjorts vid landets
höjst upp mot bakken belägna vand, besigtig-
gade jag den uppbrutna marken emellan po-
latistlandet och muren, men kunde icke på
jordytan upptäcka några fasta förutlemnin-
gar. Då den regniga väderleken, som i Uske-
la redan afbrutit mina arbeten, ännu fortfor,
kunde jag icke austäna undersökning af platsen
och icke heller göra en planckning af res densam-
ma.

Halikko.

På jag i Halikko Kyrkoby hörde om - Gamml
Kyrkgårds-
tomt. (?)
talas att ä Lampola hemmans mark hittats
fornsaker, begaf jag mig dit. Lampola hem-
man ligger ä en hög åbrant, ungef 5 km.
från Halikko Kyrka, på östra stranden af

Halikko elf. Vidpass 200 i 300 stey norr om går-
den finnes inne i en åker, öster om det ursellan
åkrarne. Löpande tätet, en liten kulle, som är 10
stey bred och 21 stey lång innanför åkertegarne och
gårdsgården, men på södra sidan om den senare
ytterligare 5 stey längre. I denna hade för ungefär
30 år sedan gräpts en grop, hvarvid man,
enligt husbondens uppgift, hittat en "malm-mor-
tel"; ~~och~~ hvilken sedermera försunnit i obekän-
ta öden. — Några stey ifrån kullen hade hus-
bonden vidare, myligen, tät invid tätets går-
desgård, vid dikesgräfnings, på ungefär ett
spadstaps djuplek, från leran upphittat öfra de-
len af ett medeltids svärd och på södra sidan
om kullen, nära ett der befintligt kolhas, en
fingerring af brons, äfven den af 100- eller 1200-
talets form. — De funna forusakerne synas gif-
va vid handen att kullen, som till en stor del
består af sten och antagligen följer ruinerne
af en herrgård ifrån medeltiden, förtjänar
forusorkarnes uppmärksamhet. — Svärdet
och ringen inlöte jag för samlingarnas räkning,
samt skizzerade en plan öfver stället.

Helsingfors den 4 December 1896.

Hjalmar Sjögren

Uskela.Tsokylä.

Nvid Nokteri hemman i Tsokylä by af Uskela socken hade af husbondens broder Herman Nokteri för ungefär ett år sedan upphittats en spjutspets af äldre järnålders form afvensom några bronsföremål, hvilka ambulatoriska folkskolläraren K. A. Pettersson insände till museet. Detta gaf anledning att taga stället i närmare ögonsigte.

Fyndstället är beläget på ett Matamäki kalladt mot Uskela-åda-
len vettande klipputsprång, hvilket endast genom landsvägen är skildt ifrån gårdens byggnader. På på denna klippa för plantering af buskar inrättades tvänne stenterrasser, den ena ofvan för den andra, hvilka på inre sidan fylldes med jord, anträffade Herman Nokteri på platsen emellan dessa en stensättning bestående af sex större stenar i en rund krets af 2,20 meters vidd. Nokteri, som år 1885 deltog i undertecknads arbete vid undersökningen af en stensättning i Tuonti hemmans skog i samma by, berättade för mig, att han i stensättningen på Matamäki igenkände en dylik fornlemning, som den i Tuonti-skogen och gick till raserandet af densamma med den föresatt, att efterse, huruvida äfven denna skulle innehålla fornsaker, såsom fallet var med den förra. Så lunda förstördes denna fornlemning,

hvars stenar sedermera blifvit insatta i terrasserna. Då Nokteri, likasom de öfriga arbetarne 1885, af mig upplystes om författningens straffbestämningar för överkan å fornlemningar, torde han på intet vis kunna undskylla sig med okunnighet hvarken om stället betydelse eller om författningens förbud. Och då två år icke ännu förgått sedan ifrågakvarande överkan föröfvats, torde åtal emot Herman Nokteri med hopp om framgång kunna anställas.

Jag gjorde planteckning öfver stället. Af H. Nokteri fick jag ytterligare ett med skaftrör försedt spjut, som han hittat på förenämnda ställe, men glömt att jemte de öfriga fornsockerna gifva åt Pettersson.

Två andra äldre jernalders fyndställen äro likaledes belägna å Nokteri hemmans mark, ungef. $\frac{1}{4}$ km. från gården vid Aro-torp. Senaste vår hade tarparen Joh. Anshelm Aro hittat en spjutspets i sin åker, tätt invid stugans nordvästliga hörn, hvarest vid rödyändet af åkern skall ha funnits stora stenar, af hvilka en ännu står kvar vid byggnadsknuten. Spjutet hade hittats invid denna sten. (planteckn. b.)

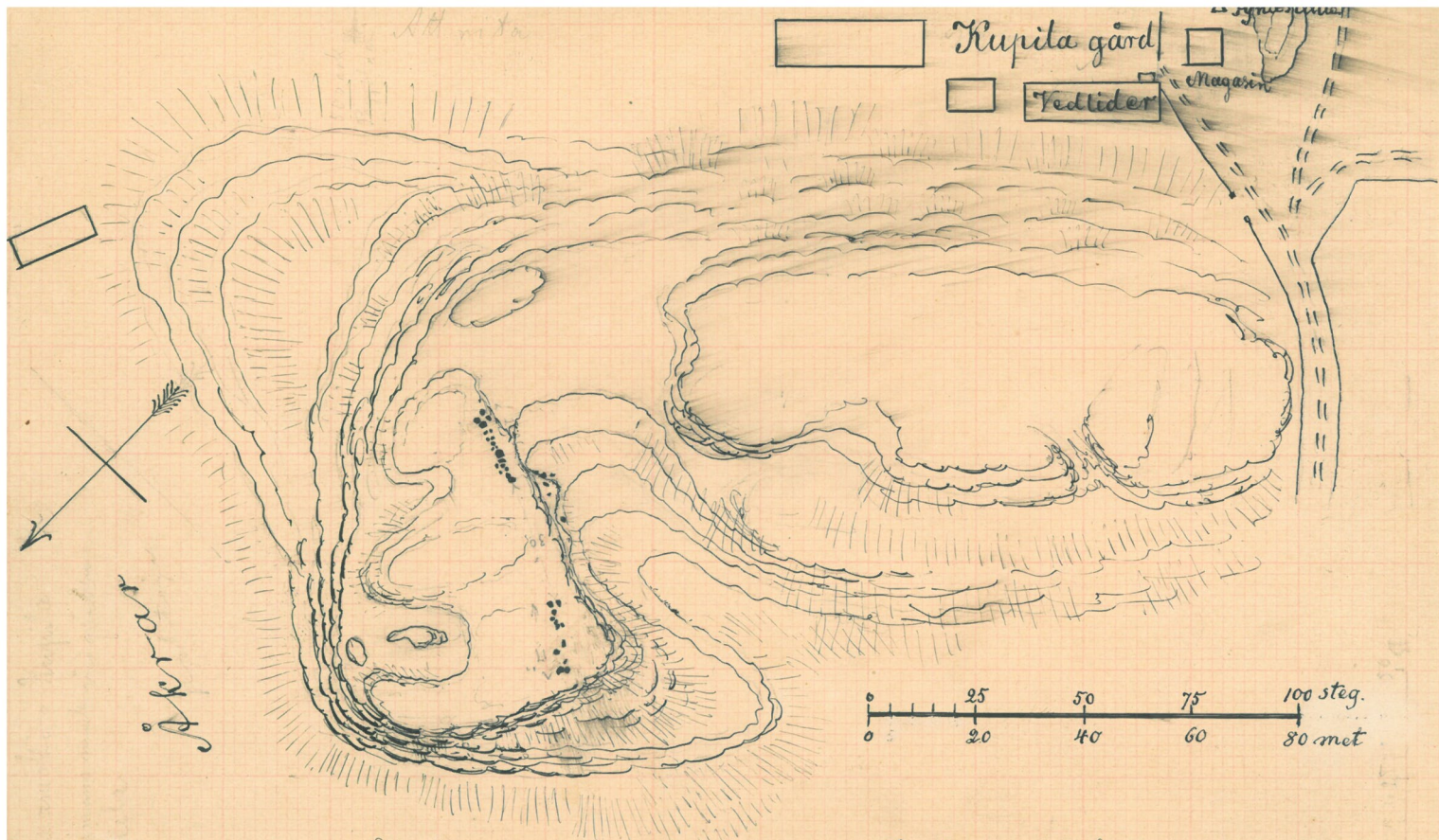
Det andra fyndstället (a) är beläget ungefär 150 steg sydväst om stu-

gan, på södra sidan om byvägen. Äfven här hade funnits stora stenar, hvilka 1894 vid åkerödjningen borttagits. Här tillvåratogs också en spjutspets. Begge spjutsten inlöstes till museet.

Invid Kupila hemmans spann-
målsmagasin ungefär ett stenkast ifrån
öfvanföre beskrifna Matamäki finns
ett fyndställe härrörande ifrån äl-
dre järnåldern. Byns barn hade för
ungefär 8 år sedan under lek å back-
slutningen, tätt invid jördytan hit-
tat "föremål af jern och messing", hvil-
ka sedermera af dem förskingrades.
Vid efterspaningar i byn lyckades det
mig slutligen att i ett torp få reda på
till nämnda fynd hörande bitar af
en sköldbuckla och handtaget af
en sköld, allt af jern, hvilka utvisa-
de att fyndet härrörde från folkvand-
ringstiden. - Genom anställda gräfning-
ar å fyndplatsen öfverkom jag yt-
terligare förensaker, neml. en b. k. viska-
ri, en afbruten spjutspets och diver-
se andra järnsaker, en bronsnål, bi-
tar af lerkrukar och brända benskäf-
vor. Jördytan på stället var fullkom-
ligt jemn och stenfri, så när som på
en större sten, invid hvilken den stör-
stabensamlingen och spjutet anträff-
ades. Ungefär 5 steg härifrån finnes
en klippa, hvarefrån sten sprängts
för byggnadsbehof; mellan klippan

och fyndstället hade då inrättats en väg för stenläpning, hvaregenom marken på detta ställe blifvit omrörd.

På Kupila hemmans mark och invid gården finnes ett berg, kalladt Lennamäki, hvares nordöstra ända under hednatiden synes varit befästad. Bergets är längsträckt i NO och S^W och borgplatsen afskiljes från det öfriga berget genom en ifrån vestra sidan inskjutande dæld, som sträcker sig till bergets halfoa bredd. Den egentliga borgens platta är utdraget trekantig, 80 steg lång N^W-SO och i N^W ändan 5¹/₂ steg bred. Nordliga hörnet är tvärbraut klippa; nordöstra sidan brant sluttande med två numera obefästade skrefvor. Längs den mot dälden vettande sidan löpa de stora grundstenarne af den forna borgmuren, som numera på midten, på en sträcka af 30 steg, är helt och hållet förstörd. Det östliga murstycket är 16 steg, det vestliga 1¹/₂ steg långt. Stenarne till stor del på 2 meter i genomskärning. Bergets platta innanför muren utgöres af kal klippa.

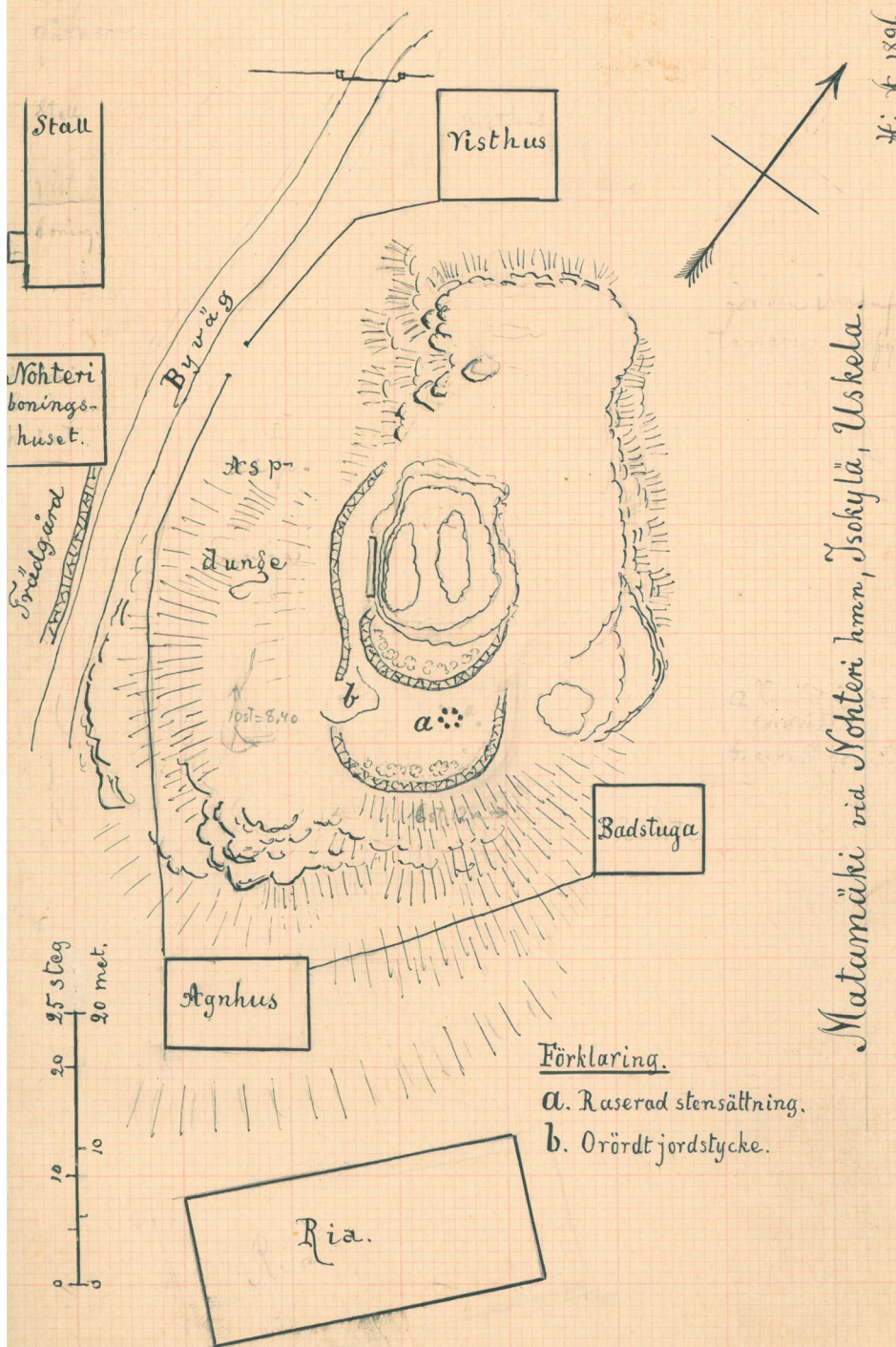

Linnamäki invid Kupila gård, Isokylä, Uokela.

År 1896.

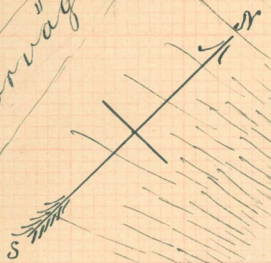
Hj. d. 1896.

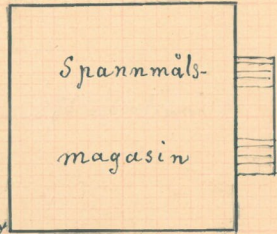
Matamäki via Nötkeri hmn., Isokylä, Uskela.

Fyndställe vid Kupila h^{ms} magasin. Isokylä.
Uskela.

Kärväg.

Bit af h^{ms} magasin
af Isokylä

Spannmåls-
magasin

Under
sökt
stän

stäl-
le.

väg

väg

Grind

Kupila h^{ms}

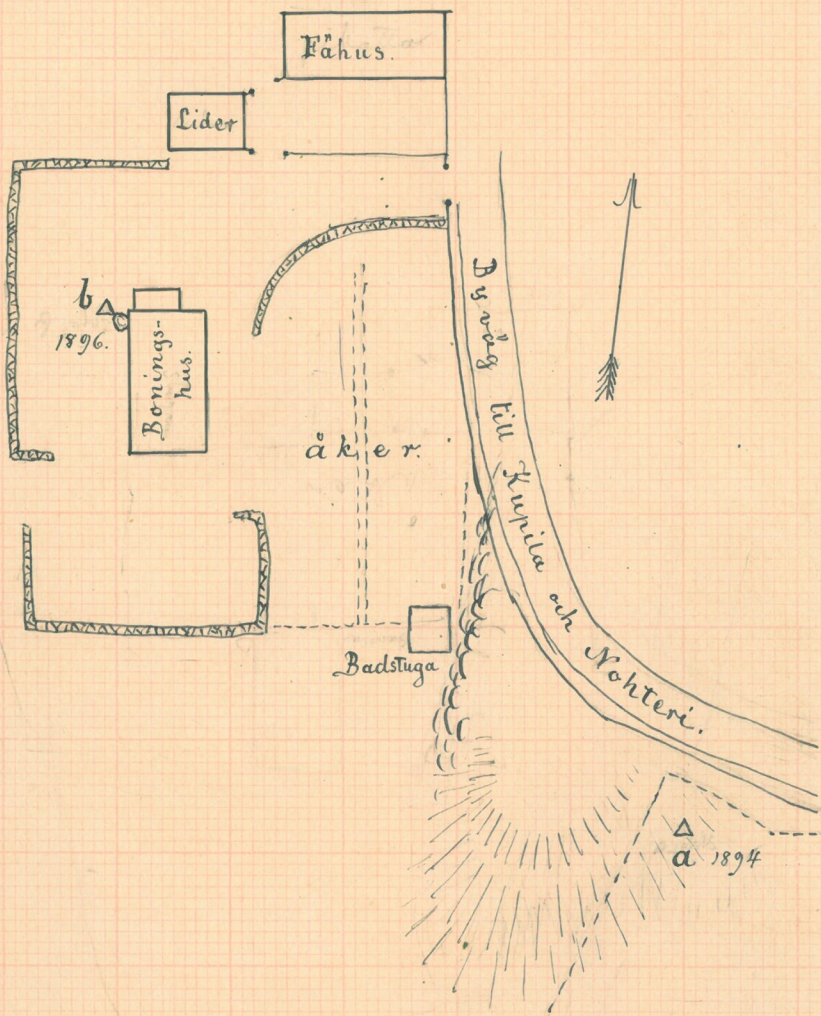
Gärdsplan

Boningshus.

0 5 10 15 20 steg.

väg

Hj. A. 1896.

Aro- (föret Gleikkilä-) torp ä Nohteri kunn: mark
 Isokylä. Uskela.

Hj. N. 1896.

Osa Nohterin tiluksista Uskelan Isojakylässä.